

CURIERUL ADVENTIST

CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CELOR CE BINEVESTESC CELE BUNE.

Anul XXVIII. Nr. 4

CELOR CE BINEVESTESC PACE.

Aprilie 1950

Organ al Cultului creștin adventist de ziua a șaptea din R. P. R.

Redacția și Ad-ția, București IV, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116

Dovedirea consacrării noastre

Luca 12, 48 ult. p.

1. În ce fel avea să-și arate Adam și Eva credințioșia lor? Gen. 2, 16. 17; 3, 3.

2. Prin ce experiențe trecu Dumnezeu pe Iosif spre a-l pregăti pentru răspunderea cea mare la care a fost chemat? Gen. 37, 28; 39, 20; 41, 41 — 44.

3. Ce mare hotărâre a fost chemat Moise să ia? Care a fost răspunsul lui? Ebrei 11, 24 — 26.

4. Ce tablou frumos prezintă evanghelistul Matei? Mat. 24, 14.

5. Ce chemare la consacrare făcu Isus ucenicilor și contemporanilor? Luca 5, 10. 11; 18, 22. 23.

6. Pentru a sprijini lucrarea de răspândire a Evangheliei, cum pune în practică prima biserică principiul acesta? Fapte 4, 33—37.

Această dărnicie din partea credincioșilor era urmarea revărsării Duhului Sfânt. Cei care se converteau la Evanghelie erau „o inimă și un suflet“. În viața lor nu-și avea loc sgârzenia, iubirea lor față de frații lor și de lucrarea pe care o prezentaseră era mai mare decât iubirea lor după bani și averi. Faptele lor mărturiseau că ei prețuiau sufletele oamenilor de mai mare valoare decât averea pământească.

7. Care este una din primejdiile ce amenință în mod deosebit pe creștini? Ce îndemnuri da Domnul Hristos? Luca 12, 15. 31. 33—34.

8. Ce dă Tatăl cu plăcere celui credincios? Luca 12, 32.

9. Care este măsura dată de Dumnezeu cu privire la darul fiecăruia? 1 Cor. 16, 2.

10. Ce suntem îndemnați să facem? Luca 10, 2.

11. Ce descoperire a avut Pavel și care a fost răspunsul lui? Fapte 16, 9. 10.

Datoria credințioșiei

Mal. 3, 10.

1. În ce cuvinte vorbește David despre Dumnezeu? Ps. 24, 1. 2.

2. În ce fel a făcut și Abraam aceeași mărturisire? Gen. 14, 17 — 20.

3. Despre ce lucru a amintit Iacob la sfârșitul votului făcut de el lui Dumnezeu? Gen. 28, 20—22.

4. Ce sfatură cu privire la datoria credințioșiei dădu Moise? Lev. 27, 30 — 32; Deut. 14, 22.

5. Cum aveau să fie folosite toate acestea? Num. 18, 21. 24.

6. Ce învățături dă apostolul Pavel credincioșilor? 1 Cor. 9, 7 — 14.

7. Asupra cărui lucru ne atrage Domnul Hristos atenția? Mat. 23, 23.

8. Despre ce experiențe triste amintește profetul Neemia? Neem. 13, 10.

9. Ce îndemn la credințioșie dădu acelaș profet și care a fost urmarea? Neem. 13, 11. 12.

10. La ce duce o viață de neîmplinire a datoriilor credințioșiei? Neem. 13, 15 — 18.

11. Despre ce înșelăciune vorbește profetul Maleahi? Mal. 3, 8.

12. Ce ne invită Dumnezeu să facem? Care va fi rezultatul? Mal. 3, 10 — 12.

13. Ce invitație plăcută face Domnul Hristos bisericii Sale? Mat. 28, 18 — 20.

Binecuvântările viețuirii credincioase

2 Cor. 8, 12.

1. Ce simțiminte însuflețiră pe cei care dăruiră cele necesare pentru clădirea sanctuarului? Exod 36, 5 — 7; 1 Cron. 29, 9.

2. Care este temeiul pe baza căruia este primit de Dumnezeu darul nostru? Care este singurul lucru care face ca slujirea noastră să-I fie bine plăcută? 2 Cor. 8, 1. 2. 12.

Nu durata serviciului, ci voioșia și credincioșia în lucrare o prețuiește Dumnezeu. În orice serviciu El cere o deplină predare de sine. Cea mai neînsemnată datorie, împlinită în sinceritate și abnegație, este mai plăcută lui Dumnezeu decât cea mai mare lucrare, dacă aceasta poartă pecetea egoismului. El se uită să vadă, cât nutrim noi din Spiritul lui Hristos și câtă asemănare cu El dăm pe față în activitatea noastră. El prețuiește mai mult iubirea și credincioșia cu care lucrăm, decât orice altceva.

3. Cum recunosc Isus acest principiu în cuvintele prin care a laudat pe văduva săracă? Marcu 12, 41 — 44.

Mântuitorul chemă pe ucenici la El, și-i îndemnă să observe sărăcia văduvei. Apoi cuvintele Lui de laudă căzură în urechile ei: „Adevărat vă spun că această văduvă săracă a dat mai mult decât cei ce au aruncat în visterie“. Lacrimi de bucurie umplură ochii ei când și-a dat seama că fapta ei a fost înțeleasă și apreciată. Isus i-a înțeles motivul.

Motivul dă faptelor adevărate lor față, pecetluindu-le cu urâciune sau cu o mare valoare morală. Lucrurile mici făcute cu voie bună, darurile mici care nu caută să atragă privirile, și care pentru oameni pot să apară fără de valoare, adesea stau pe cea mai înaltă treaptă la El.

II *Indemnul la dăruire*
4. Cum să aducem noi darurile noastre? Pe cine iubește Dumnezeu? 2 Cor. 9, 6. 7.

5. Ce sfat dă Pavel lui Timotei? 1 Tim. 6, 17. 18.

6. Ce îndemn dă mai departe Pavel? 1 Tim. 6, 19.

Dumnezeu ne dă putința, ca să ne strângem comori în cer. El ne încurajează să tindem spre ținta cea mai înaltă și să ne asigurăm tezaurul cel mai mare. El declară că va face „pe oameni mai rari decât aurul curat, și mai scumpi decât aurul din Ofir“. Isaia 13, 12.

7. De ce laudă Pavel pe Filipeni? De care lucru era el sigur cu privire la ei? Filip. 4, 15 — 19.

III *Roadele dăruirii*
8. Ce pildă dădu Domnul Isus? Mat. 20, 1.

9. Ce răsplată se făgădui primilor lucrători tocmiți? Mat. 20, 2.

10. Ce făgădui celor tocmiți la ceasurile trei, șase și nouă? Mat. 20, 3 — 5.

11. Pe cine găsi el stând fără de lucru la ceasul al unsprezecelea? Ce învoială se făcu între ei? Mat. 20, 6. 7.

12. La sfârșitul zilei, în ce fel s'a făcut plata? Cât a primit fiecare? Ce au zis unii? Mat. 20, 8 — 12.

13. Ce răspuns primi el? Mat. 20, 13 — 16.

14. Ce făgăduință este dată celor sinceri și credincioși față de Hristos? Rom. 2, 6.

15. Ce minunată părtășie avem cu Domnul? 1 Cor. 3, 9; 2 Cor. 6, 1 pr. p.

Rugăciune pe cale...

*Fruntea, Doamne, mi-e plecată, sub a crucii strălucire,
Jos pe glia rece'n tină, implor har și-a Ta iubire...
Așteptând... în umilință, să-mi răspunzi ne'ntârziat,
Și să-mi dai iarăși speranța, ce pe cale mi-a secăt.*

*Fă din nou în al meu suflet, năzuința să îmi crească,
Și privind spre cruce, Doamne, să primesc rază cerească.
Rază blândă ce mă'mbie, în lumină, doar să merg,
In spre culmi de biruință, către Tine să alerg.*

*Iată că pe a mea cale, când calc, piatra e tăioasă...
Și cu nori îmi este vieața, sbuciumată și spinoasă...
Al meu pas ce-l șovăelnic, întărește-l și-l îmbie,
Să alerge în spre Tine, Tu, speranța mea cea vie.*

*Iar în clipa disperării, să vorbești inimii frânte
Și să-i dai a Ta putere...; în spre culme să se-avânte...!
Când mă prind de stânca'naltă, a schimbării vieții mele,
Fă s'o urc privind spre Tine, uitând toate cele rele.*

*La-al Tău braț, din stâncă'n stâncă, până sus la biruință
Mă ajută, scump Isuse — Căci e singura-mi dorință
Să ajung culmea sfințirii, Doamne, Cel ce mă iubești,
Fă să pot urca la Tine, sus în slăvile cerești.*

Jabenița - Mureș

Vioarei Roșca

Spiritul Sfânt și mântuirea

Efes. 4, 13.

I Luc Duhului

1. Despre ce frământare de inimă vorbește Pavel? Gal. 5, 17.

Duhul Sfânt vorbește oamenilor prin Scripturi și întipărește adevărul în inimă. În felul acesta dă de gol rătăcirea și o îndepărtează din suflet. Tocmai prin Duhul adevărului, care lucrează prin Cuvântul lui Dumnezeu, Hristos conduce pe poporul Său aies.

2. Care este purtarea lui Dumnezeu față de păcătos? Efes. 2, 4. 5; Rom. 5, 8.

Dumnezeu și-a dovedit continuu dorința Sa pentru mântuirea omului. Iubirea Sa față de om goli cerul pentru noi, trimetând pe singurul Său Fiu spre a trăi, a lucra și a muri pentru oamenii păcătoși. Golgota este dovada unei iubiri de necuprins.

3. În ce fel locuște Dumnezeu în inimile oamenilor? Ioan 14, 16 — 20.

4. Ce schimbare a inimii e săvârșită prin intrarea Spiritului Sfânt? Ezech. 36, 26. 27.

Duhul Sfânt era cel mai de seamă dar pe care-l putea cere dela Tatăl Său pentru înălțarea poporului Său. Duhul trebuia să fie dat ca o putere ce renaște, și fără de aceasta, jertfa lui Hristos n'ar fi folosit la nimic. Păcatul nu putea să fie oprit pe loc și înfrânt decât prin mijlocirea celei de a treia persoană a Dumnezeirii, care să nu vină cu putere schimbată ci cu plinătatea puterii dumnezeiești. Duhul face să aibă efect cele săvârșite de Mântuitorul lumii. Prin Duhul ajunge inima curată. Prin Duhul ajunge credinciosul părtaș la natura dumnezeiască. Hristos a dat Duhul Său ca o putere dumnezeiască, o putere care să biruie orice înclinație spre rău fie moștenită fie însușită, și să întipărească propriul Său caracter în biserica Sa.

5. Cum lămuri Isus lui Nicodem felul tainic în care Spiritul lucrează în inima omenească? Ioan 3, 1 — 8.

6. Ce va face Duhul Sfânt dacă ne predăm Lui? Ca urmare cine va locui în inimile noastre și în ce măsură? Efes. 3, 16 — 19.

Spiritul Sfânt, îngăduit în inima omenească, aduce curățire de păcat. Puterea spirituală recunoscută până aci, se va da pe față în cel în care a început să locuiască Hristos.

7. În cele din urmă la ce măsură trebuie să ajungă sfinții? Efes. 4, 12. 13.

Darurile Spiritului sunt date spre dezvoltarea bisericii la „înălțimea staturii plinătății lui Hristos“. Biserica, prin lucrarea Spiritului, va tinde să se ridice la măsura Sa în ce privește caracterul, lucrarea și consacrarea. În felul acesta se va întemeia împărăția Sa în inimă.

8. Ce suntem sfătuți să nu facem? Efes. 4, 30.

Fiece păcat, orice faptă, neglijență, orice nepăsare în împlinirea datoriei sau a răspunderii primite, întristează Duhul Sfânt și în cel mai ușor caz, pentru o vreme îl îndepărtează din inimile noastre.

9. Ce făgăduință dădu Isus bisericii cu ocazia plecării Sale? Fapte 1, 8.

Dumnezeu ne-a încredințat lucrarea de predicare a Evangheliei. El ne-a făgăduit ajutorul Spiritului Sfânt. Binecuvântările cerești se revarsă asupra pământului în vederea împlinirii lucrării încredințate nouă. Să nu ne lipsim de ele prin abaterea noastră de pe calea cea dreaptă arătată nouă de Hristos.

10. Care a fost urmarea revărsării Spiritului Sfânt asupra bisericii apostolice? Fapte 4, 8 — 10. 31. 32; 6, 3. 5. 7 — 10.

Fiece creștin vedea în fratele său o descoperire a iubirii și bunătății divine. Un singur dor stăpâna pe toți; un singur gând îi mâna pe toți. Năzuința credincioșilor era să descopere asemănarea caracterului lui Hristos.

11. Împlinirea cărui Cuvânt a fost experiența dela Rusalii? Fapte 2, 16. 17.

12. Spre ce altă făgăduință ne este îndreptată atenția? Ioel 2, 23 ult. p.

13. Care au fost ultimele cuvinte ale Domnului Isus înainte de înălțarea Sa? Mat. 28, 19. 20.

STATORNICE

Prin rugăciunea mea cea slabă
Viu astăzi înaintea Ta
Să Te rog, ajută-mi Tată,
Pururi lângă Tine-a sta.

E greu. Păcatul mă apasă,
Vreau binele să'ndeplinesc,
Firescul însă nu mă lasă,
De-aceea vreau să-l răstignesc.

Plutind cu gândul tot mereu,
'N-această clipă hotărâsc:
— Statornicindu-mi pasul meu —
Ca tot ce-i rău să părăsesc.

Cu'n singur gând spre Tine vin
Și cer răbdare și credință;
C'a fost în suflet mare chin
Dar azi, e glas de biruință!

De-aceea, Doamne, dela Tine,
Cerând har și-a Ta tertare.
A mea viață și pe mine,
Le predau spre consacrare.

Ploești

Ioan Morcovescu

Recunoștință

Astăzi, cu recunoștință,
Vin, o, scump Mântuitor,
Și făgăduesc, în rugă,
Ca-am să-Ți fiu ascultător.

Tu, prin mila Ta cea mare
Ce cuprinde-acest pământ,
Ai vărsat sânge pe cruce,
Sânge prețios și sfânt.

Doamne, drept recunoștință
La picioare-Ți cad zdrobit;
Tu mă'nvață-a vieții cale
De-orice rău să flu păzit.

Ajutor să-mi dai în viață
Ca oriunde și oricând
Să păzesc Legea divină.
Prin purtare și cuvânt.

Și astfel ajută-mi, Doamne
Ca recunoștința mea
S'o arăt trăind întruna
După 'nvățătura Ta.

Bogdănești

Dan Tuteanu

Asemenea lui Hristos

1 Ioan 3, 2.

Biruința asupra diavolului și a ispitelor lui poate fi dobândită numai prin credința în Hristos ca Mântuitorul nostru personal.

6. Ce făgăduinți sunt făcute celor care birue și sunt mântuiți?

Va mânca din pomul vieții. — Nu va fi vătămat de a doua moarte — Va mânca din mana cerească — Va

fi îmbrăcat cu hainele albe ale dreptății lui Hristos — Numele lui va fi mărturisit înaintea oștirilor cerului — Va fi un stâlp în templul lui Dumnezeu — Va avea un loc pe scaunul de domnie al lui Hristos.

7. Ce fericită invitație vor putea auzi toți care au fost credincioși? Mat. 25, 34.

8. După a cui asemănare va fi schimbat cel biruitor? 1 Ioan 3, 2.

Sfânta Scriptură

2 Tim. 3, 16. 17.

1. Ce spune Isus cu privire la cercetarea Scripturilor? Despre cine mărturisesc ele? Ioan 5, 39.

2. Cum a fost dată Scriptura? Cât din Scriptură a fost dat în felul acesta? Spre ce folos este ea? 2 Tim. 3, 16. 17.

4. Cum vorbește și apostolul Pavel în această privință? Ebr. 1, 1.

5. Dela cine primi Isaia soliile sale? Isa. 6, 7—9.

6. Care era izvorul soliei profetului Ezechiel? Ezech. 1, 3; 3, 4. 10; 33, 7.

7. Cât de departe sunt gândurile lui Dumnezeu de cele ale omului? Isa. 55, 8. 9.

Cuvintele lui Dumnezeu au un înțeles adânc pe care numai Spiritul Său ni-l poate descoperi pe deplin.

Primește în suflet sămânța nepieritoare a Cuvântului, și ea va forma un caracter și o viață asemănătoare caracterului și vieții lui Dumnezeu.

8. Ce sunt cuvintele Domnului? Ioan 6, 63. 68.

9. Cum numește apostolul Pavel cuvintele acestea? Filip. 2, 16.

In 1 Ioan 1, 1 aceeași expresie „Cuvântul vieții“ este aplicația lui Hristos. Vezi 1 Petru 1, 25; Ioan 6, 47.

11. Cum își exprimă Ieremia simțimintele sale față de cuvintele lui Dumnezeu? Ier. 15, 16.

12. Cum prețuia Iov cuvintele lui Dumnezeu? Iov 23, 12.

Satana știe bine, că toți cei, pe care el îi face să neglijeze rugăciunea și cercetarea Scripturilor, vor fi biruiți de atacurile sale.

13. Ce influență au cuvintele lui Dumnezeu asupra vieții credinciosului? Ps. 119, 103. 130.

După cum viața noastră fizică este susținută prin hrană, așa și viața noastră spirituală este susținută prin Cuvântul lui Dumnezeu. Fiecare suflet trebuie să primească viața din Cuvântul lui Dumnezeu. După cum trebuie să mâncăm pentru noi înșine ca să fim hrăniți, tot astfel trebuie să primim și Cuvântul pentru noi înșine. Trebuie să studiem Cuvântul lui Dumnezeu cu îngrijire, cerând dela Dumnezeu ajutorul Duhului Sfânt, pentru a putea înțelege Cuvântul Său.

